

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 55. Concilium Antiochenum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

bere, cum hoc Episcopo colloqui ceperunt, & in Concilio, tunc temporis celebrato, Doctrinam de Filio, Patri consubstantiali, receperunt. Sæculum IV.
A. C. 363.

§. LV.

Concilium Antiochenum.

Concilio Antiocheno diversarum Provinciarum Episcopi viginti septem adfuere, atque inter eos præcipui S. Meletius, S. Eusebius Samosatenus, Titus Bostrensis, Pelagius Laodicensis, Irenion Gazensis, Acacius Cæsariensis. Athanasius Ancyranus duos delegavit Presbyteros, quod & quidam alii Episcopi fecerunt. Pelagius, & Athanasius in Concilio Constantinopolitano anno 360 cura Acacii Cæsariensis Episcopi creati fuerant, postea tamen digni veritatis Defensores exstiterunt. Hujus Concilii fructus fuit epistola Synodalis ad Imperatorem Jovianum data, ut confirmaretur fides Nicæna, ad imitationem Concilii Alexandrini; at vox consubstantialis non ita expresse ponitur; ipsa Concilii Antiocheni verba sunt sequentia: *Filius genitus est ex substantia Patris, & in substantia Patri similis est; non quod in Generatione ineffabili aliqua passio concipiatur, aut vox substantia juxta significationem linguæ græcæ hic adhibeatur, sed ut ea evertantur, quæ impius Arius ausus est dicere, Jesum Christum*

Sup. XIV.

§. 23.

apud Socr.

III. 6. 25.

Sæculum IV. *ex nihilo esse productum, & bodieque Antio-*
A. C. 363. *mei majori insolentia dicunt.* Tum totum Symbolum Nicænum epistolæ inferitur.

Hier. Chron.
an. 363.

Quamvis hæc fidei expositio sit Catholica, nihilominus, qui Meletio advesabantur, & sequebantur Paulinum, eam damnabant, quod Semi-Arianis, & Macedonianis faveret. Adhuc exstat breve scriptum, quod hanc formulam rejectam cupit, sub titulo: *Refutatio Hypocritarum Meletii, & Eusebii Samosatani, de consubstantiali male sentientium.* Prætextus hanc expositionem incusandi est, quod vocem: similis in substantia, tanquam explanationem vocis: consubstantialis, adhibeat, & de Divinitate Spiritus S. sileat. Certum interim est, aliquos eorum, qui cum S. Meletio, & ejus Concilio communicabant, tenuisse, Spiritum S. esse Creaturam, quamvis circa Filium ab errore immunes essent. Quod attinet ad Accacium Cæsariensem, vitæ præcedentis ratio locum dubitandi facit, an sincere Filium consubstantialem crediderit, & forte quorundam aliorum eadem dissimulatio fuit.

Epiph. hæc.
73. n. 34.

Paulinus quoque Antiochiæ insimulabatur, quod errores Sabellii, & Apollinaris foveret, quam accusationem ut apud S. Athanasium dilueret, eidem, Antiochiæ tunc moranti, Confessionem fidei tradidit

tradidit secundum formulam, sibi manu ^{Sæculum IV} propria Athanasii præscriptam, & Defini- ^{A. C. 363.} tioni Concilii Alexandrini, anni elapsi 362. conformem, in hæc verba: *Ego Paulinus Episcopus credo, quod didici, Patrem subsistentem perfectum, & Filium subsistentem perfectum, & Spiritum S. subsistentem perfectum. Hinc credo explicationem superius hic scriptam de trina hypostasi, & de una hypostasi seu substantia, quia credere, & confiteri Trinitatem, & unam tantum Divinitatem tenemur. De Incarnatione Verbi credo, sicut superius scriptum est, quod Verbum caro factum sit, secundum S. Joannem, non patiendo aliquam mutationem, quod impii dicunt, sed factum esse pro nobis hominem, ex S. Virgine, & de Spiritu S. genitum; nam Salvator non assumpsit corpus sine anima, sine sensu, sine intellectu, cum pro nobis vere homo factus sit. Ideoque omnes illos anathematizo, qui fidem Nicænam rejiciunt, & negant, Filium esse de substantia Patris, & consubstantialem. Anathematizo omnes, qui dicunt, Spiritum S. esse creaturam a Filio productam. Anathematizo etiam Sabellium, & Photinum, & omnes hæreses. Talis fuit fidei Confessio, quam Paulinus S. Athanasio tradidit, sua manu scriptam. Mens erat S. Athanasio etiam cum S. Meletio communicare, at malevolorum quorundam consilio hanc unionem in aliud ^{Basil. epist. 325. p. 100.} tempus distulit.*

M 4

§. LVI.

325. p. 100.